

Ansvarsreformen

Avviklingen av institusjonene og det fylkeskommunale helsevernet for psykisk utviklingshemmede (HVPU) og normalisering av levekår for mennesker med utviklingshemming, blir omtalt som **ansvarsreformen**. Reformen ble gjennomført i perioden 1991 – 1995. Ifølge den midlertidige avviklingsloven fikk kommunene, fylkeskommunene og staten det fulle ansvar for å gi mennesker med utviklingshemming et tjenestetilbud i samsvar med den alminnelige ansvarsfordelingen som gjaldt for befolkningen for øvrig.

Hovedmålet med ansvarsreformen var å avvikle institusjonsomsorgen for personer med utviklingshemming og bedre og normalisere levekårene for mennesker med psykisk utviklingshemming. Viktige innsatsområder for å bedre situasjonen for personer med utviklingshemming var bolig, helse, arbeid, inntekt, utdanning og deltaking i fritids- og kulturaktiviteter. Mennesker med utviklingshemming skulle få mulighet for å leve og bo selvstendig, og ha en aktiv og meningsfull tilværelse i fellesskap med andre.

Særomsorgen for utviklingshemmede ble avvirket fra 1991, og ansvaret for omsorgen ble overført fra fylkeskommunene til kommunen, som skal yte nødvendig hjelp og bistand på samme grunnlag som til den øvrige befolkningen. Institusjonene fikk en avviklingstid alt etter størrelsen, og alle skulle være overført til sin kommune innen 1. juni 1996.

Kilde: <https://www.regjeringen.no/no/dokumenter/meld-st-45-2012--2013/id731249/?ch=2>